

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

ЗАКОН

**ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА РАДИОТО И
ТЕЛЕВИЗИЯТА**

Отразена деноминацията от 05.07.1999 г.

Обн. ДВ. бр.138 от 24 Ноември 1998г., изм. ДВ. бр.60 от 2 Юли 1999г., изм. ДВ. бр.81 от 14 Септември 1999г., изм. ДВ. бр.79 от 29 Септември 2000г., изм. ДВ. бр.96 от 9 Ноември 2001г., изм. ДВ. бр.112 от 29 Декември 2001г., изм. ДВ. бр.77 от 9 Август 2002г., изм. ДВ. бр.120 от 29 Декември 2002г., доп. ДВ. бр.99 от 11 Ноември 2003г., изм. ДВ. бр.114 от 30 Декември 2003г., изм. ДВ. бр.99 от 9 Ноември 2004г., изм. ДВ. бр.115 от 30 Декември 2004г., изм. ДВ. бр.88 от 4 Ноември 2005г., изм. ДВ. бр.93 от 22 Ноември 2005г., изм. ДВ. бр.105 от 29 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.21 от 10 Март 2006г., изм. ДВ. бр.34 от 25 Април 2006г., изм. ДВ. бр.70 от 29 Август 2006г., изм. ДВ. бр.105 от 22 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.108 от 29 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.10 от 30 Януари 2007г., изм. ДВ. бр.41 от 22 Май 2007г., изм. ДВ. бр.113 от 28 Декември 2007г., изм. ДВ. бр.110 от 30 Декември 2008г., изм. ДВ. бр.14 от 20 Февруари 2009г., изм. ДВ. бр.37 от 19 Май 2009г., изм. ДВ. бр.42 от 5 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.99 от 15 Декември 2009г., изм. ДВ. бр.12 от 12 Февруари 2010г., изм. ДВ. бр.47 от 22 Юни 2010г., изм. ДВ. бр.97 от 10 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.99 от 17 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.101 от 28 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.28 от 5 Април 2011г., изм. ДВ. бр.99 от 16 Декември 2011г., изм. ДВ. бр.105 от 29 Декември 2011г., изм. ДВ. бр.38 от 18 Май 2012г., изм. ДВ. бр.102 от 21 Декември 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.15 от 15 Февруари 2013г., доп. ДВ. бр.17 от 21 Февруари 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.27 от 15 Март 2013г., изм. ДВ. бр.91 от 18 Октомври 2013г., изм. ДВ. бр.109 от 20 Декември 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.19 от 5 Март 2014г.

§ 1. В чл. 49, ал. 1 се заличават думите „предавания, предназначени за българските граждани, за които българският език не е майчин, включително и на техния език“.

София , 27.10.2014 г.

ВНОСИТЕЛИ :

МОТИВИ

При сега действащата разпоредба на чл. 49, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията се създава възможност за недопустимо толериране на определени групи от населението да култивират сепаратистки настроения. България е еднонационална държава, в която не може да се прави каквото и да е деление на верски, етнически или расов признак. Ясен е смисълът на чл. 3 от конституцията, че официален език е българският, а това означава, че по националните радио и телевизия е допустима информационна дейност само на официалния български език. Недопустимо е и твърдението, че дадени групи от хора искали да чуват и слушат програми на майчин език, при положение, че това е в ярко противоречие с Конституцията и по специално чл. 36 ал. 1. Там е записано, че изучаването и използването на български език е право и задължение на всеки български гражданин. При условие, че говорим за български граждани, аргументи от рода, че тези групи от хора не разбирали добре български език – не е аргумент. Чрез премахването на това несъвършенство към днешна дата в закона, ще помогнем и на редица български граждани да бъдат по-добре интегрирани в обществото ни, като чрез премахването на редица програми на езици различни от българският, ще се даде шанс за по-добро усвояване на разговорния български език.

София , 27.10.2014 г.

ВНОСИТЕЛИ :